

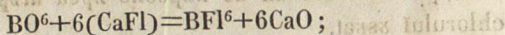
dăce într'o eprovetă ce este plină de fluorurū de borū; reacția aceasta este caracteristică.

Cea mai mare parte din metale nă descompune fluorurul de borū, chiar la o temperatură joasă; că toate acestea potassiumul, înclzit în acest caz, dă naștere la fluorurū de potassiumū și la borū.

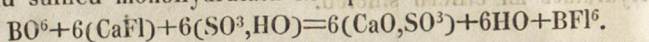
Acidul sulfuric poate dizolva de cinci-zeci de ori volumul său de fluorurū de borū.

Preparație. — Fluorurul de borū se dobîndea:

1° Calcinînd într'o ceașcă de pîșcă o amestecătură de acidū boricū și de fluorurū de calciumū:

2° Încalzînd într'un vagon mic de sticlă o amestecătură de acidū boricū, de fluorū de calciumū și de acidū sulfuricū monohidratatū că prisos mîlt:

Spre a prepara fluorurul de borū, trezbe să se amestice 1 parte de acidū boricū tomit, 2 părți de fluorurū de calciumū, și 12 părți de acidū sulfuricū monohidratatū.

FLUORURU DE SILICIUMU. SiFl^3 .

Acest caz, descoperit de Priestley, nă este cănoscat bine decît de la lucrările DD. Gay-Lussac și Thenard.

Proprietăți. — Este necolor, că în mîros înecător, de o densitate de 3,6. Fărmă la aer, dar mai puțin decît fluorurul de borū. Stînce corpi în combinație, și nă atacă sticlă. Sărbă la influența unei frig prea viș și a unei presii mari, fluorurul de siliciumū se dizolva.

Potassiumul îl descompune la roșă, și produce fluorurū de potassiumū și siliciumū, din care o parte rămîne aliată că potassiumul. Ferul nă l'alteră, chiar la roșă albă. Fluorurul de siliciumū se combină că ammoniacul, și formează un compus alb ce are caracteri sfericilor ammoniacale. Acția sa asupra apei face căntă cel mai important al istoriei sale. Kind se pune în contact că acest lichid, atînci gazele se absorbă numai decît în